

Genesa - Lecția 10

Jertfirea lui Isaac

Gen. 22:1-24; de citit: Genesa 18-25

Examenul final în școala facerii unui nume este să stai lângă Dumnezeu indiferent care ar fi prețul

Expresia – „După aceste lucruri” – cu care sunt introduse evenimentele din capitolul 22 am mai întâlnit-o și la începutul capitolului 15. Acolo, ea a prefațat ceva extraordinar: jurământul prin care Dumnezeu a găsit cu cale să-i dovedească lui Avraam – moștenitorul făgăduinței – nestrămutarea hotărârii Lui. Iar înțelegerea deplină a celor descrise în capitolul 15 a reclamat cunoașterea detaliată a tuturor „*acestor lucruri*” care au precedat evenimentele respective.

Înainte de evenimentele din capitolul 22, Dumnezeu a încheiat cu Avraam legământul tăierii împrejur (17:1-27), asigurându-l de nașterea lui Isaac (18:1-15) și făcându-i apoi extraordinara favoare de a se consulta cu el în problema nimicirii Sodomei (18:16-33). Apoi, Avraam s-a mutat la Gherar, unde, ca să-și scape viața, a fost gata să-și împingă nevasta în brațele lui Abimelec și să calce în picioare planurile despre care Dumnezeu i-a vorbit în termeni cât se poate de clari și siguri: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu” (18:10). Să fi fost Avraam un laș și un inconștient sau – așa după cum, ani mai târziu, a făcut și Ghedeon, în povestea cu lâna (vezi Jud. 6:36-40) – Avraam a vrut să-L pună la încercare pe Dumnezeu? Era legământul pe care l-a încheiat Dumnezeu cu el, în Genesa 15, într-adevăr un act unilateral și irevocabil? Dacă da, de ce i-au trebuit lui Dumnezeu douăzeci și cinci de ani, ca să aducă la îndeplinire ceea ce ar fi putut să facă oricând până acum, mai ales dacă era adevărat ceea ce a zis El Sarei: „Este oare ceva prea greu pentru Domnul?” (18:14) Promisiunea era, într-adevăr, făcută. Dar oare se va împlini ea?

Întrebări:

1. Treci în revistă capitolele 17-21. Care din evenimentele descrise în aceste capitole crezi că pregătesc cel mai bine cele relatate în capitolul 22?
2. În ce fel ne ajută cunoașterea lor în înțelegerea semnificației acestei *încercări* specifice?
3. Observă cu atenție formularea din versetele 1 și 2. Ce crezi că a dorit naratorul să ne comunice?
4. Cum ai comenta răspunsul lui Avraam din versetul 3? Oare de ce nu comentează autorul trăirile lui Avraam? Încearcă să pui tu în cuvinte ce crezi că a simțit Avraam atunci.
5. Cum ai fi răspuns la întrebarea lui Isaac din versetul 7, dacă erai în locul lui Avraam?
6. Dacă Dumnezeu știa că Isaac nu va trebui jertfit și că există un berbec deja pregătit, de ce l-a lăsat pe Avraam să ajungă până în punctul așezării fiului său pe altar...?
7. Cum poate fi explicat faptul că procesul, adică întregul drum pe care l-a parcurs Avraam, a fost mai important în ochii lui Dumnezeu decât produsul finit, adică aducerea propriu-zisă ca jertfă a fiului său?

8. Ce a vrut Dumnezeu să lucreze în Avraam, prin încercarea la care l-a supus?
9. Cu ce anume din text putem dovedi faptul că evenimentul jertfirii lui Isaac este de natură paradigmatică, adică faptul că el constituie un tipar care avea să se împlinească în istorie prin jertfirea Fiului lui Dumnezeu?
10. Cum ai comenta răspunsul lui Dumnezeu din versetele 15-18. Ce conține El?
11. Cum comentează Autorul cărții *Evrei* acest eveniment în *Evrei* 6:13-20

Provocare:

„După aceste lucruri”, spune textul *Genezei*, „Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam” (22:1). Iar din câte înțelegem acum, se pare că încercarea lui Avraam a constat în faptul că i se cerea să fie actorul principal în repetiția generală a dramei pe care Dumnezeu o regiza pentru vremurile istoriei viitoare... și care avea să se joace pe același munte..., două mii de ani mai târziu..., însă cu adevărații ei actori. Focul și cuțitul mâniei Dumnezeului celui veșnic aveau să fie în mâinile Celui ce era, a Celui ce este și a Celui care vine. Iar Fiul, care avea să urce tăcut povârnișul Dealului Căpățâni cu lemnul crucii în spinare nu avea să mai întrebe: „Dar unde este mielul pentru arderea de tot?” El avea să știe că alt miel pentru arderea de tot nu exista în tot Universul. Avea să știe că Fiul lui Dumnezeu, Singurul Lui Fiu, Fiul cel Preaiubit, în care Tatăl Își găsește toată plăcerea, El, Isus, este Mielul pentru arderea de tot, „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” (Ioan 1:29).

Acela care a urcat povârnișul Muntelui Moria cu crucea în spinare, ca apoi să se lase răstignit pe ea în locul meu și al tău a spus: „Cine iubește pe tată ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine” (Mat. 10:37). Avraam și-a dovedit iubirea de Dumnezeu. Oare eu și tu cum o facem? De dragul Lui, suntem dispuși să renunțăm la lucrurile care nu sunt conforme cu voia Lui?